

در مدرنیته متأخر

فهم جوانی

آلن فرانس

ترجمه مصطفی درویشی

هُوَ الْخَفُورُ

فرانس، آلن France, Alan	سرشناسه
فهم جوانی در مدرنیته متأخر / آلن فرانس: مترجم مصطفی درویشی. تهران: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات، ۱۳۹۵.	عنوان و نام پدیدآور مشخصات نشر
۳۷۳ ص.	مشخصات ظاهری
۹-۶۵-۷۶۸۷-۶۰۰-۹۷۸	شابک
فیبا	وضعیت فهرست‌نویسی
Understanding youth in late modernity. عنوان اصلی:	یادداشت
نوجوانان و جوانان	موضوع
Youth	موضوع
جوانی	موضوع
Youthfulness	موضوع
جوانان -- انگلستان -- وضع اجتماعی	موضوع
Young adults -- Social conditions -- Great Britain	موضوع
جوانان -- انگلستان -- سیاست دولت	موضوع
Young adults -- Government policy -- Great Britain	موضوع
درویشی، مصطفی، ۱۳۶۸ - مترجم	شناسه افزوده
پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات	شناسه افزوده
HQ۷۹۶/ف۴۹۱۳۹۵	رده بندی کنگره
شماره کتابشناسی ملی ۴۳۰۷۲۲۹	رده بندی دیویی ۳۰۵/۲۳

فرهنگ و جامعه

ناشر: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات

نویسنده: آلن فرانس

مترجم: مصطفی درویشی

طراح جلد: هاجر قربانی

صفحه‌آرا: زهرا رحیمی

نوبت چاپ: اول - مرداد ۱۳۹۶

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

قیمت: ۱۸۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹-۶۵-۷۶۸۷-۶۰۰-۹۷۸

همه حقوق این اثر برای پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات محفوظ است.
در صورت تخلف، پیگرد قانونی دارد.

فهرست جوانی در مدنیت متأخر

آلن فرانس

ترجمه مصطفی درویشی

فهرست مطالب

۱	قدردانی مؤلف .....
۳	پیشگفتار نویسنده بر ترجمه فارسی .....
۷	پیشگفتار مترجم .....
۱۱	مقدمه .....
۱۹	فصل اول: ساخت جوانی مدرن .....
۵۵	فصل دوم: علم و عصر خرد: «کشف دوره جوانی» .....
۸۷	فصل سوم: علوم اجتماعی و سیاسی سازی مسئله جوانان .....
۱۲۳	فصل چهارم: تحولات جوانی در عصر عدم قطعیت .....
۱۵۹	فصل پنجم: جوانی، آموزش و سیاست‌های ادغام .....
۱۹۵	فصل ششم: جوانان تهدیدکننده و آینده‌های پرمخاطره .....
۲۲۹	فصل هفتم: تجاری‌شدن و کالایی‌شدن جوانی .....
۲۶۳	فصل هشتم: فرهنگ جوانان و رشد «نسل مخاطره‌پذیر» .....
۲۹۹	فصل نهم: ماهیت در حال تغییر جوانی در مدرنیته متأخر؟ .....
۳۲۷	یادداشت‌ها .....
۳۳۱	منابع و مأخذ .....
۳۶۹	نمایه .....

قدرانی مؤلف

این کتاب بدون کمک و حمایت دیگران هرگز به پایان نمی‌رسید. این کتاب در مدتی طولانی ایده‌پردازی شد و گسترش یافت و باید از نیک استیونسون^۱، فیل میزن^۲، دریک آرمسترانگ^۳، جان هین^۴ و همکاران در «مرکز مطالعه کودکی و جوانی» در دانشگاه شفیلده^۵ به دلیل همکاری سازنده‌شان با من بر روی بسیاری از ایده‌های بحث شده در این کتاب، سپاسگزاری ویژه به عمل آید. همچنین می‌خواهم از هری هندریک^۶، آلیسون جیمز^۷، دیوید فیلیپس^۸، آدریان جیمز^۹، شین بلاکمن^{۱۰}، باربارا

---

1. Nick Stevenson

2. Phil Mizen

3. Derrick Armstrong

4. Jean Hine

5. Centre for the Study of Childhood and Youth at the University of Sheffield

6. Harry Hendrick

7. Allison James

8. David Philips

9. Adrian James

10. Shane Blackman

کول^۱، جکی مارش^۲ و راب مک‌دونالد^۳ برای نظرهاشان در مرور نقادانه پیش‌نویس‌های فصول اولیه قدردانی کنم. اگرچه محتوای نهایی متعلق خود من است؛ اما، همکاری آنها بسیار گران‌بها بود. همچنین از آنوزیاتا فیورا^۴ برای ویراستاری سخت‌کوشانه‌اش و نوه‌ام، روث گرین^۵، برای کمک فوق‌العاده با ارزشش در تنظیم مآخدم، بسیار سپاسگزارم. در نهایت، تشکر بسیار ویژه از همسرم، ژان^۶، کسی که نه تنها در زمان‌های دشوار، الهام‌بخش و یاری‌گرم بوده؛ بلکه، همچنان بهترین دوستم باقی مانده است.

-
1. Barbara Cole
  2. Jackie Marsh
  3. Rob MacDonald
  4. Annunziata Fiora
  5. Ruth Green
  6. Jan

پیشگفتار نویسنده بر ترجمه فارسی

بسیار خوشحالم و مفتخرم که کتاب «فهم جوانی در مدرنیته متأخر» به زبان فارسی منتشر شده است. زمانی که این کتاب را در سال ۲۰۰۷ نوشتم، مخاطبان اصلی آن دانشگاهیان بریتانیا بودند؛ اما از آن زمان در سراسر جهان مورد استقبال و قبول واقع شد. فروش کتاب در اروپا، آسیا و آمریکا و همچنین استرالیا و نیوزیلند نشان داد که استدلال‌های اساسی کتاب با دانشجویان و دانشگاهیان سراسر مرزهای بین‌المللی «ارتباط» برقرار کرده است. دلایلم برای نگارش این کتاب در ابتدا کاملاً شخصی بود. چون نتوانستم منبع خوبی پیدا کنم که نه تنها تعدادی از موضوعات اساسی و ضروری برای فهم و مطالعه جوانان را معرفی کند؛ بلکه به «کشف جوانی» در بستر و زمینه تاریخی و فرهنگی آن نیز پردازد؛ بنابراین تصمیم به نگارش این کتاب گرفتم. و اکنون ترجمه شدن این کتاب به زبان فارسی، آن را در معرض مخاطبان گسترده‌تری قرار می‌دهد و از این بابت که اکنون قادرند در مطالعات‌شان در آن تأمل کنند و به عنوان مدلی از تحلیل از آن استفاده کنند، هیجان‌زده‌ام.

این کتاب سه استدلال اساسی را دربرمی‌گیرد. نخست اینکه، تاریخی از چگونگی و چیستی فهم ما، همزمان با ظهور جوانی در

بریتانیا ترسیم می‌کند. تحلیل کتاب با حوادث تاریخی عجین شده و بر ساخت اجتماعی جوانی را با تحولات سرمایه‌داری و علم مرتبط می‌سازد تا نشان دهد معما یا مسئلهٔ جوانان در جوامع مدرن را تنها می‌توان به عنوان فرآیندی اجتماعی درک کرد که برای افراد جنبهٔ بیرونی دارد. آن مدل‌های رشدی که به طور سنتی به جوانی به عنوان مرحله‌ای زیست‌شناختی و روان‌شناختی در چرخهٔ زندگی می‌نگرند، در توضیح کامل معنای جوان بودن ناموفق هستند. از این جهت، می‌خواستیم تأکید کنم که مسبب «مشکلات جوانان» همیشه خودشان نیستند. دومین استدلال اساسی کتاب این است که ما باید «ماهیت شدیداً سیاسی» جوانی را به رسمیت بشناسیم. «مسئله یا معمای جوانان» و شیوه‌ای که سیاست‌گذاران در پیش گرفته‌اند و همچنان جوانان را آنگونه درک می‌کنند و بدانها پاسخ می‌دهند، می‌تواند به واسطهٔ ایدئولوژی و موقعیت سیاسی بسیار متنوع باشد. این امر در شیوه‌هایی مشهود است که دولت‌های متفاوت پس از جنگ جهانی دوم در بریتانیا به «مسئلهٔ جوانان» می‌نگریستند؛ شیوه‌هایی که بر انواع سیاست‌های مورد استفادهٔ دولت‌ها - که ابزاری بودند و مسیر زندگی جوانان را شکل می‌داد - تأثیر برجسته‌ای داشت. از این نظر «سیاست و خط مشی اهمیت دارد». قطعهٔ نهایی تصویری که می‌خواهم معرفی کنم رابطهٔ بین علوم اجتماعی و سیاست‌گذاری است. آنچه کوشیدم نشان دهم این است که در این فرآیند، ما دانشگاهیان می‌توانیم مشارکت داشته باشیم و مشارکت داریم. ایده‌ها و ثمرهٔ تلاش‌های ما در طول زمان، در مدل‌های سیاست‌گذاران رسوخ می‌کند و بنابراین باید این امر را به رسمیت بشناسیم که پژوهش و سؤالات پژوهشی ما می‌تواند در نوع خود بخشی از فرآیندی باشد که جوانی را به عنوان «مشکلی اجتماعی» برمی‌سازد.

خوب، این کتاب چگونه می‌تواند برای دانشجویان ایرانی سودمند باشد؟ امیدوارم که این کتاب بتواند به عنوان نوعی مدل یا نوعی رویکرد

عمل کند و در راستای تحلیل تاریخ جوانی در ایران و دیگر فرآیندهای اجتماعی و اقتصادی (و علمی) که در برساخت ایده‌های معاصر در خصوص معنای جوان بودن نقش ابزاری دارند، مورد استفاده دانشجویان و همکاران دانشگاهی قرار گیرد. ایران نسبت به تاریخی که من از آن استفاده کرده‌ام، تاریخی کاملاً متفاوت دارد (هم از نظر سیاسی و هم از نظر فرهنگی) و بسیار جذاب خواهد بود که شاهد اثری درباره ایران باشیم که شیوه‌های مساهمت و کمک کنشگران اجتماعی و نهادی به دریافت‌های مرتبط با جوانی در مدرنیته متأخر را ارزیابی و تحلیل کند.

پروفسور آلن فرانس، دانشگاه آکلند، نیوزیلند

آگوست ۲۰۱۶

پیشگفتار مترجم

«ترجمهٔ این کتاب را به
پدر و مادرم تقدیم می‌کنم»

پدیده «جوانی»، محصول عصر مدرن و یک برساخت اجتماعی است که بیش از هر چیز باید در پیوند با قدرت فهمیده شود. به تعبیر پی‌یر بوردیو، جامعه‌شناس در مواجهه با مسئله جوانان باید یادآوری کند که «تقسیم‌بندی میان سنین، امری دلخواهانه» و «در اصل، بازتاب روابط قدرت است». در واقع، به این دلیل که مرز میان جوانی و پیری چندان روشن نیست، هم مفهوم جوانی و هم مفهوم سالمندی در تضاد بین جوانان و بزرگسالان، به صورت اجتماعی برساخت می‌شود؛ بنابراین، بازتابی‌های مثبت و منفی از جوانان بیانگر دست‌کاری‌ها و اعمال نفوذ نسل‌های سنی قدرتمندتر است. از سوی دیگر، برداشت‌ها از مفهوم جوانی، برحسب زمان و مکان، به‌طور تاریخی یا بین فرهنگی متفاوت است. برای مثال، معنای جوانی در دوره ماقبل صنعتی با دوره مدرنیته متأخر که موضوع اصلی این کتاب است، بسیار فرق دارد یا با توجه به روندهای کلی جامعه؛ نظیر دوره استقرار امپراتوری‌ها، دوره صنعتی شدن، شهرنشینی، پیدایش دولت‌های رفاهی، ظهور فناوری‌های نوین و عصر جهانی‌شدن، می‌توان از معانی اجتماعی متفاوت در باب جوانان

و مفهوم جوانی سخن به میان آورد.

بورديو در خصوص تزويرهاى زباني نيز هشدار مي داد و معتقد بود كه «تنها با سوءاستفاده ترديستانه از زبان است كه مي توان جهان هاى اجتماعي كاملاً متفاوتي را كه در عمل، هيچ چيز مشتركى با يكديگر ندارند، در مفهوم يكساني جمع كرد». روشن است كه «جوان» نيز واژه اي كلي است و ممكن است از آن سوءاستفاده زباني شود. از اين رو، نويسنده كتاب حاضر كوشيده است با اتخاذ رويكردي خرده فرهنگي، تا جاي ممكن به تفاوت هاى موجود بين جوانان اشاره كند و در فصول مختلف كتاب، تحليل هايي با توجه به تفاوت هاى طبقاتي، جنسيتي و نژادي گنجانده است.

كتاب «فهم جواني در مُدرنيته متأخر» با اتخاذ بينشي تاريخي به مطالعه رابطه ميان امر سياسي و نظريه هاى علمي در باب جواني پرداخته است. به زعم نويسنده كتاب، دولت و علوم اجتماعي دو عامل تاثيرگذار در شكل دهی و برساخت «مسئله جوانان» هستند؛ اينكه قدرت سياسي، در دوره هاى مختلف، چگونه با كمك نظريه پردازي هاى متنوع عالمان علوم انساني، مسئله جوانان را تعريف کرده و كوشيده براي آن راه حلي مهيا سازد. بنا بر اين مي توان گفت كتاب «فهم جواني در مُدرنيته متأخر» بيش از هر چيز درباره «سياست گذاري جوانان» است.

در سال هاى اخير، حوزه سياست گذاري جوانان شاهد رشد قابل توجهي در كشور هاى مختلف بوده؛ اما بخش عمده مطالعات مشهور و معتبر در اين حوزه، در انگليس انجام گرفته است. كتاب حاضر منحصراً به تجربه سياست گذاري جوانان در انگليس مي پردازد كه بيشتر تحت تاثير سرمايه داري رفاهي سامان يافته است. از اين رو، به دلایل تاريخي و فرهنگي نمي توان از يافته هاى كتاب به تعميم هاى مستقيم درباره ساير كشورها از جمله ايران دست زد. ولي در راستاي شناخت الگوهاى بين المللي و در نتيجه تدوين الگوي ملي و خاص، اين

کتاب می‌تواند بسیار راهگشا باشد. در پایان، امیدوارم ترجمه و انتشار این کتاب بتواند کمکی هرچند اندک، به پیشرفت و توسعه پژوهش‌های مرتبط با جوانان در کشورمان باشد.

مایلم از کمک و حمایت آقایان محمدرضا جوادی یگانه و عبدالله بیچرانلو صمیمانه تشکر کنم. همچنین سپاسگزار کسانی هستم که با صرف وقت و اعمال دقت نظر خود به بهبود ترجمه این کتاب کمک کردند: آقایان جبار رحمانی، آرمن امیر، مهدی محمدی، سرکار خانم قمر تکاوران، دوست عزیزم مهرداد امامی و انور محمدی.

مصطفی درویشی

زمستان ۱۳۹۴

جوانان همواره زیر ذره‌بین و در کانون نگرانی بزرگ‌سالان و دولت بوده‌اند. گستره‌ای از ترس‌ها و نگرانی‌ها به‌طور مداوم به «مسئله جوانان»^۱ شکل داده و بر «آنچه باید برای جوانان انجام گیرد» تأثیر گذاشته است. البته این امر، تنها یک گرایش مدرن نیست؛ بلکه تاریخی طولانی و پیچیده دارد که چندین قرن را در بر می‌گیرد (گریفیث، ۱۹۹۶). همچنین هیچ‌کدام از مسائل جوانان یک تعریف ساده جهانی ندارند (کوهن، ۱۹۹۷): تعاریف بسته به تحولات زمینه‌مند گسترده‌تر تغییر می‌کند، اگرچه، همان‌طور که در بحث‌های آتی خواهیم دید، استمرار تاریخی در چگونگی شکل‌دهی‌شان دخیل است (پیرسون، ۱۹۸۳). چیزی که همواره درک نمی‌شود فرایندها و تأثیراتی است که مسئله جوانان را در طول زمان می‌سازد و دوباره ساخت می‌بخشد.

کتاب حاضر از طریق ارائه تحلیلی از تحولات بریتانیا، به کاوش

---

۱. Youth Question: منظور نویسنده از عبارت «مسئله جوانان» نوعی درگیری و فعالیت فکری است و به وضعیتی اشاره دارد که هنوز حوزه جوانان پروبلماتیزه و تعریف نشده است؛ به عبارت دیگر، هنوز مشخص نیست که مشکل چیست و راه‌حل کدام است. م.

تفصیلی این موضوعات می‌پردازد. درحالی‌که نقطه عزیمت کتاب دوره پیشامدرن و سپس استقرار مدرنیته در قرن بیستم است، اما تمرکز اصلی اش را بر تحولات بیست سال اخیر قرار می‌دهد، چیزی که مدرنیته «متأخر» یا «تشدیدیافته»^۱ خوانده شده است (گیدنز، ۱۹۹۱). به‌منظور دستیابی به فهم کامل فرایندهای مقوم ایجاد مسئله جوانان، بحث آتی بر اموری تمرکز خواهد داشت که معتقدم دو مورد از عوامل اثرگذار عمده هستند: یکی، نقش دولت و شیوه‌ای که سیاست و سیاست‌گذاری مسائل جوانان را ساخته‌اند و به آن پاسخ داده‌اند و دیگری، مطالعه جوانی و نظریه‌های جوانی برخاسته از تعدادی از رشته‌های اساسی علوم اجتماعی.

سیاست‌ها همواره تأثیری عمده در قالب‌ریزی و بازتاب ارزش‌ها و مفروضات مرکزی چشم‌انداز اجتماعی پیرامون‌مان داشته‌اند. علاوه بر این، قادرند بر دریافت‌های ما اثر بگذارند و به آنها شکل بدهند. با بررسی منافع سیاسی، عقاید و ایدئولوژی‌ها و مفروضات اصلی در مورد جوانان، درون‌گفتمان سیاسی و سیاست‌گذاری عمومی می‌توانیم دریابیم که مسئله جوانان در برهه‌های تاریخی مختلف چگونه فهمیده، ساخته و پاسخ داده شده است. سیاست و سیاست‌گذاری به‌طور مستمر دل‌مشغول اداره پروژه‌های سیاسی مشخص و معمولاً درباره ایدئولوژی‌ها، یوتوپیاها (آرمان‌شهرها) و برانگیختن تغییر اجتماعی است؛ اما همین امر نیز مستلزم کنترل تنش‌های ناشی از نیروهای خارجی است که فضاها و چالش‌های جدیدی ایجاد می‌کند؛ بنابراین، سیاست‌گذاری باید جواب‌گوی این زمینه‌های اجتماعی جدید نیز باشد. اینکه جوانی در خلال این فرایندها چگونه درک و مفهوم‌پردازی شده، می‌تواند برای صورت‌بندی مسئله جوانان و چگونگی واکنش کارگزاران به «شرایط جوانی»^۲ در برهه‌های تاریخی مختلف، پیامدهای عمده‌ای داشته باشد. تأثیر این موضوع می‌تواند از این

---

1. 'late' or 'high' modernity

2. Conditions of Youth

حیث با اهمیت باشد که نوع فرصت‌های در دسترس و شیوه‌ای که افراد جوان «جوان بودن» را تجربه می‌کنند، تعیین می‌کند.

اما این فرایند را نمی‌توان سیاسی محض فرض کرد. علاوه بر این، باید به ایده‌ها و تفکرات تولیدشده از طریق تحقیق و نظریه‌پردازی علوم اجتماعی نیز توجه کنیم. در طول قرن گذشته، جوانی و مسئله جوانان، به شیوه‌های مختلف، علاقه عمده علوم اجتماعی بوده است. رشته‌هایی مانند جامعه‌شناسی، جرم‌شناسی، روان‌شناسی، مطالعات آموزشی و جدیدتر از همه، مطالعات فرهنگی و رسانه‌ها، جملگی درباره فعالیت‌های جوانان حرف‌هایی برای گفتن داشته‌اند. با وجود این، پژوهش جوانی بازتابی ساده از «چگونگی جوانی» نیست. از لحاظ تاریخی، جوانی به‌وسیله رشته‌هایی مانند روان‌شناسی رشد، جرم‌شناسی پوزیتیویستی و جامعه‌شناسی، مفهوم‌پردازی و ساخته شد که البته خود این رشته‌ها به‌طور قابل توجهی تحت تأثیر ارزش‌ها و ایدئولوژی‌های روز بودند:

پژوهش جوانی^۲ نه صرفاً بازتاب‌دهنده جوانب زندگی افراد جوان است، و نه اینکه تبیینی غلط از تجربیات‌شان عرضه می‌کند؛ چنانکه گویی این مورد دوم، مثل حقیقتی بوده که منتظر است تا کشف شود. پژوهش جوانی پیچیده‌تر از این است، چراکه در ساختن طبقه‌بندی‌های مشخص «جوانی» و «نوجوانی» و در ارائه روایت‌های مربوط به منشأ اشکال معین کج‌روی یا مقاومت جوانان، نقشی ایدئولوژیک بازی می‌کند (گریفین، ۱۹۹۳: ۲).

علوم اجتماعی دریافت‌های بسیار متفاوتی ایجاد کرده است. در فصول آتی، این چشم‌اندازهای متفاوت و نقش تاریخی و معاصر علوم اجتماعی را در ساختن جوانی و مسئله جوانان بررسی می‌کنیم. در این فرایند، بررسی خواهیم کرد که رشته‌های مختلف، چگونه مرحله جوانی را در چرخه زندگی نظریه‌پردازی کرده‌اند. این امر به ما امکان می‌دهد؛ به عمق

---

1. being young

2. Youth Research

تأثیرات و مفروضات پیچیده‌ای که رویکردهای معرفت‌شناختی مختلف در راستای تحلیل جوانی ایجاد کرده‌اند، دست یابیم.

با این حال، این کتاب فقط محدود به این موضوعات نیست، بلکه علاوه بر این، دل‌مشغول بررسی رابطه تاریخی و جاری بین سیاست، سیاست‌گذاری عمومی و علوم اجتماعی است؛ اینکه سیاست و علوم اجتماعی چگونه بر سر مسائل جوانان ارتباط برقرار کرده‌اند (یا نکرده‌اند) محور اصلی بحث‌هایی است که در ادامه خواهد آمد. علوم اجتماعی، بازاندیشانه بودن، تعهد به تحلیل انتقادی پدیده‌های اجتماعی متفاوت و تدارک دریافت‌ها و تبیین‌های جایگزین را هدف خود قرار می‌دهد. اما همچنین باید نقشی انتقادی در تحت تأثیر قرار دادن نوع جامعه و جهانی که در آن زندگی می‌کنیم، داشته باشد (رایت میلز، ۱۹۵۹). همان‌طور که در بحث‌های آتی خواهیم دید، در طول قرن پیشین، تعدادی از عالمان اجتماعی درگیر چنین تلاشی بوده‌اند و طیف گسترده‌ای از تبیین‌ها و دریافت‌ها را نه‌تنها درباره مسائل جوانان، بلکه در خصوص خود مفهوم جوانی، به کسانی که در فرایند سیاسی دولت، مشغول به کار هستند، عرضه کرده‌اند. اما تاریخ نشان می‌دهد که چگونه فهم سیاست و سیاست عمومی از علوم اجتماعی و ارتباطش با آن، سرشار از تنش‌ها و ابهامات است (بولمر، ۱۹۸۷). اینکه ایده‌های برخاسته از علوم اجتماعی تا چه حد فهم سیاسی از مسائل جوانان را تحت تأثیر قرار داده، به‌نوبه خود پرسش پیچیده‌ای است. جذب علوم اجتماعی به درون حوزه سیاسی، فرایند علمی ساده‌ای نیست (ساندرسون، ۲۰۰۴). این امر شدیداً غیرعینی است و از خلال تأثیر متقابل بین ایدئولوژی سیاسی، ارزش‌ها و درک چیزی که دانش معتبر شمرده می‌شود، ناشی می‌گردد. همان‌طور که خواهیم دید، ایده‌های متفاوت، در برهه‌های زمانی مختلف، تأثیر بیشتری در مقایسه با ایده‌های دیگر کسب کرده‌اند، درحالی‌که بعضی ایده‌ها در حاشیه مانده‌اند و اعتبار کمتری دریافت کردند.

در طول قرن گذشته، پژوهش جوانی، حوزه‌ای رشدیافته در علوم اجتماعی بوده و دریافت‌های جدید و روشنگرانه‌ای از خود جوانی آشکار شده است. تأثیر این دریافت‌ها بر گفتمان‌های سیاسی، موضوع محوری این کتاب است. برای ارزیابی این امر، فهم نقش و اثرگذاری رشته‌های مختلف علوم اجتماعی، هم در تعریف مسائل جوانان و هم در ساختن راه‌حل‌های سیاسی، بسیار حائز اهمیت است. همچنین این کتاب بررسی خواهد کرد که آیا اشکال دیگری از دانش وجود دارند که توانسته باشند به درون آن فرایند کشیده شوند یا خیر. مطمئناً تصدیق اینکه رابطه میان سیاست و علوم اجتماعی مسئولیتی یک‌طرفه نیست، اهمیت دارد. به علاوه، لازم است سؤالاتی هم در این باره پرسیده شود که چگونه علوم اجتماعی در برهه‌های تاریخی مشخص، مایل و قادر به ارائه کمک به این منازعات بوده یا نبوده است.

طرح کلی کتاب

سه فصل ابتدایی، بحث ما را در زمینه‌ای تاریخی قرار می‌دهد. فصل یک با تحلیلی از ساختن سیاسی مسئله جوانان در دوره پیشامدرن آغاز می‌شود و اهمیت مفاهیمی نظیر وابستگی، نیمه‌مستقل بودن و استقلال را برجسته می‌سازد. این بحث برای دنبال کردن این فرایندها تا ظهور مدرنیته ادامه می‌یابد، جایی که دولت-ملت و سرمایه‌داری صنعتی شروع به نهادینه‌سازی و تعمیم جوانی به مثابه مرحله‌ای از چرخه زندگی می‌کنند. این فصل، تغییراتی را که در جامعه مدرن، در قرن بیستم به وقوع پیوسته، بررسی و دلالت‌هایی را که این تغییرات بر مسئله جوانان داشتند، موشکافی می‌کند. بحث این فصل در اواخر دهه ۱۹۷۰ خاتمه می‌یابد، جایی که «بحران» مدرنیته ضمن داشتن دلالت‌های عمده‌ای برای جوانان، نشانه‌های فوران خود را آشکار می‌کند.

در فصل دو، توجه‌مان را به نقشی که علوم اجتماعی در توسعه فهم

اولیه از مسئله جوانان داشته، معطوف می‌کنیم. مدرنیته همان زمانه روشنگری است، وقتی که علم و عقلانیت، برای فهم زندگی اجتماعی مدرن ضروری بودند. در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم شاهد «کشف نوجوانی» در روان‌شناسی و ظهور «علم نوین» جرم‌شناسی هستیم. هر دو، جوانی را به‌عنوان «مرحله‌ای طبیعی» در رشد انسان مفهوم‌پردازی می‌کنند. هنگامی که رشته‌های دیگر توسعه می‌یابند و به جریان اصلی در دانشگاه‌ها بدل می‌شوند، ایده‌های جدید نیز شروع به پدیدار شدن می‌کنند. جوانی به چشم یک «نهاد» و مفاهیم «خرده‌فرهنگی» به مثابه جنبه متمایز مرحله جوانی نگریسته می‌شوند.

در فصل سه، به دوره پس از جنگ‌های قرن بیستم می‌پردازیم. در حدود دهه ۱۹۶۰ میلادی علوم اجتماعی، مجذوب تین‌ایجر «جدید» و «ضد فرهنگ» شده است. تأثیرپذیری و تغییرات جامعه‌شناسی و جرم‌شناسی، تحلیل رادیکال‌تری از تغییر اجتماعی را موجب شد که بر اهمیت طبقه و فرهنگ تمرکز دارد. در اواخر دهه ۱۹۷۰ و اوایل دهه ۱۹۸۰ میلادی فمینیسم نیز به‌مثابه نیرویی عمده دوباره پدیدار می‌شود که در چالش با «جریان مردانه»^۱ علوم اجتماعی، دریافت‌های دیگری را از جوانی و مسئله جوانان تدارک می‌بیند. این جنبش‌های قدرتمند، صحنه را برای ظهور قریب‌الوقوع نوعی «ارتدوکسی جدید» در پژوهش جوانی مهیا می‌سازند که سرانجام در مدرنیته متأخر مسلط می‌شود.

پنج فصل بعدی، به مباحث جاری درباره مسئله جوانان اختصاص دارند و بر پیشرفت‌هایی که در دوره‌های جدیدتر رخ داده، تمرکز می‌کنند. فصل چهارم به گذار جوانان می‌پردازد، درحالی‌که به استخراج و تأمل بر نگرانی‌ها و واکنش‌های سیاسی به تغییرات ملی و جهانی، به‌ویژه به شکست گذار «مدرسه به کار»^۲ می‌پردازد. این فصل نه‌تنها روشن می‌سازد

---

1. Malestream

2. The School to Work Transition

که سیاست‌گذاری چگونه مشکل را ایجاد می‌کند، بلکه چگونگی گسترش اشکال جدیدی از مداخله را در جامعه پسارفاهی برجسته می‌سازد. این فصل، ضمن بررسی چگونگی پاسخ علوم اجتماعی به ادعاهای فردی شدن فزاینده جوانان، در حالی به پایان می‌رسد که نشان می‌دهد چنین تشخیص‌هایی، در بازشناسی پیوستگی‌های ساختاری قدرتمندی که هنوز گذارهای جوانی را شکل می‌دهند، شکست می‌خورند.

فصل پنجم به‌طور خلاصه ترسیم می‌کند که دولت در مدرنیته متأخر، چگونه به فهمی از مسئله جوانان در آموزش دست یافته و بدان پاسخ داده است. حزب نوین کارگر، آموزش را در رأس دستور کار سیاسی‌اش قرار داده و این فصل به این موضوع می‌پردازد که این حزب، چگونه چنین جاه‌طلبی‌هایی را در یک جامعه پسارفاهی پیش برده است. این فصل همچنین به کشمکش‌های میان علوم اجتماعی و سیاست‌گذاری می‌پردازد. در این منازعه، یک بخش پراهمیت دانش حاشیه‌ای شده است و در فرایند سیاست‌گذاری، مسائل نابرابری و قدرت، به‌طور محدودی بازشناسی شده‌اند.

در فصل ششم توجه خود را به مباحث مربوط به جرم‌وجنایت جوانان معطوف می‌کنیم. در مدرنیته متأخر، جرم‌وجنایت کاهش یافته؛ با وجود این، نگرانی‌ها درباره رفتار جوانان همچنان باقی است و حتی آن‌چنان گسترش یافته که «رفتار ضداجتماعی» را نیز شامل می‌شود. این فصل نشان می‌دهد که چگونه دولت در این نگرانی‌ها سهمی دارد، چگونه بدان‌ها واکنش نشان می‌دهد و این امر چه تأثیری برای مسئله جوانان دارد. علوم اجتماعی با ثابت ماندن بر علل این نگرانی‌ها، در این مباحث سهمی داشته، درحالی‌که به فرایندهای مجرم‌سازی که سبب وقوع این تغییرات بوده‌اند، علاقه اندکی نشان می‌دهد.

فصل هفتم در مورد نفوذ فزاینده مصرف جوانان موشکافی می‌کند. در مدرنیته متأخر، مصرف، به‌خصوص در حوزه‌هایی مثل اینترنت، تلفن‌های

همراه، بازی‌های رایانه‌ای و فناوری موسیقی (مانند دستگاه‌های پخش ام پی تری و آی‌پد) به میزان شگفت‌انگیزی گسترش یافته است. چنین ادعا شده که جوانان امروز، نسل «شبکه» هستند، با وجود این، شواهد نشان می‌دهد نابرابری همچنان پابرجاست. اینکه دولت چگونه این موضوع را دریافته و چگونه به آن پاسخ داده، پیامدهای عمده‌ای برای دسترسی جوانان [به شبکه اینترنت] دربرداشته است. این فصل همچنین تأثیراتی را مورد موشکافی قرار می‌دهد که این کردارهای مصرفی بر هویت‌های جوانان دارند. وقتی نوبت به تبیین عوامل تأثیرگذار کلان در «بازار» می‌رسد، رویکردهای پساساختارگرا با ضعف‌هایی همراه هستند.

در فصل هشتم با موشکافی ماهیت در حال تغییر فرهنگ جوانان در مدرنیته متأخر، تمرکز بر «فرهنگ» را حفظ می‌کنیم. در بخش آغازین این فصل، در مورد نگرانی‌های سیاسی اخیر درباره فرهنگ جوانان، بحث شده است. این فصل، بر نگرانی‌های فزاینده در مورد «نسل ریسک‌پذیر» و فعالیت‌های فرهنگی جوانان تأکید می‌کند و با بحث‌هایی در مورد تناسب نظریه‌های فرهنگی، برای تبیین این پدیده‌های در حال تحول ادامه می‌یابد و نشان می‌دهد رویکردهای پساساختارگرا، به نیروهایی که از نوعی کیفیت شکل‌دهی برخوردارند، توجه کمی معطوف داشته‌اند. در فصل نهم، بر پیشرفت‌های تاریخی و معاصر در مورد مسئله جوانان تأمل خواهیم کرد و آنچه را درباره ارتباط بین علوم اجتماعی و گفتمان سیاسی به ما منتقل کرده‌اند، بررسی می‌کنیم. رویکردهای جدید به ارتباط بین علوم اجتماعی و گفتمان سیاسی، در مدرنیته متأخر تکامل یافته‌اند و در این فصل بحث خواهد شد که این رویکردهای جدید تا چه حد فهم‌مان از جوانی و مسائل جوانان را متأثر ساخته‌اند. این بحث با مرور راه‌های احتمالی پیش روی محققان اجتماعی خاتمه خواهد یافت، اینکه چگونه ممکن است محققان اجتماعی اثر بیشتری بر دریافت‌های تأثیرگذار معاصر و جاری از جوانی و مسائل جوانان داشته باشند.